

när han sprang upp. Men ingen hare syntes till och ehuru både hundarna och jag i nära en timmes tid trampade omkring på plöjåkern, gick haren ej upp. Att haren obemärkt skulle ha lämnat åkern är uteslutet, då han syntes alltför mycket mot den svarta jorden. För övrigt skulle hundarna fått utslag, då de flera gånger ringade på mark, där slagen borde kännas. —

Vid ett annat tillfälle stod jag i sällskap med en annan jägare invid en stubbåker, då hundarna plötsligt skreko i och haren kom dansande rätt mot oss över stubbåkern. På femtio stegs avstånd fick han se oss och lade sig genast att trycka. Hundarna, som voro endast ett hundratal meter efter, hoppade rakt över den tryckande jössen utan att han gick upp. Men när hundarna märkte, att de ej hade haren framför sig, vände de genast och voro nära att taga jösse, som i sista ögonblicket med ett par långa språng räddade sig undan hundarnas tänder för att i stället göra kullerbytta för mitt skott.

H.

EN KUNGSFISKARE

eller isfågel, en i våra orter mycket sällsynt fågel, hittades för någon tid sedan i ett vid Ramshyttan utlagt nät. Under sina försök att skaffa sig föda hade fågeln fastnat i nätet och omkommit. Genom en intresserad person blev den vackra fågeln uppstoppad och har nu införlivats med läns museets samlingar. Kungsfiskaren förekommer i Danmark och i sällsynta fall i södra Sverige. Att den förrirat sig ända hit upp är mycket egendomligt.

Nora i dec. 1919.

Johan Nilsson.

STRID MELLAN HÖK OCH RAPPHÖNS.

Den 30 juni förra året var jag en kväll ute på promenad och hade därvid tillfälle få göra en mycket intressant iakttagelse ur djurlivet. Jag befann mig just i en allé, då jag vid kanten av ett sädesfält, intill vilket gränsade en nyslagen äng, fick för mig att stanna och lyssna en stund eller se om jag kunde få se något vilt, som brukade hålla till här. Längre behövde jag ej vänta. Efter

några minuter hörde jag en rapphöna locka vid åkerkanten. Strax därpå såg jag också rapphönan, åtföljd av en hel massa små kycklingar. Efter ännu en stund kom rapphöns pappa själv fram ur rågen och gick gravitetiskt i spetsen för sin familj. Snart stannade han och såg sig omkring som en vaktpost, medan hönan och hennes ungar började plocka. Jag ville räkna kycklingarna, men det var minsann ej så lätt, då de oupphörligt trippade om varandra. Då gav tuppen plötsligt till ett varnande "kirrick!" och kycklingarna gömde sig bakom mamman. I samma ögonblick syntes en mörk skugga och en duvhökshanne uppenbarade sig plötsligt på skådeplatsen. Rövaren slog dock fel, men i stället gingo de båda gamla rapphönsen genast till angrepp mot fridstöraren. Det uppstod en strid, som nära på artade sig till handgemäng, med vingrapp och näbbhugg. Detta hjältediga angrepp var rovfågeln ej beredd på utan drog sig skyndsamt tillbaka. Rapphönsen likaså. När jag kom fram till valplatsen, kunde jag icke finna annat än några småfjädrar. Rapphönsen voro av allt att döma alldeles oskadade. — Att rapphönan under den tid hon har små kycklingar gör sina små anlopp mot på kullen avancerande fågelhund har jag vid flera tillfällen kunnat se, men att hon även äger mod att gå bröstgänges tillväga gent mot sin farligaste fiende, duvhöken, har jag förut aldrig konstaterat.

(Wild und Hund.)

Eichler.

SVENSKA SPORTFISKAREFÖRBUNDET

bildades vid sammanträde på Hotell Anglais i Stockholm onsdagen den 10 december. Förutom representanter för Göteborgs och Jämtlands sportfiskeklubbar deltog dessutom ett tjugotal andra sportfiskare. Till ordförande valdes godsägare B. Fähræus, till vice ordförande kapten Erik Sparre och till sekreterare ryttmästare E. Zetterberg, Sticklinge, Lidingö. I styrelsen invaldes för övrigt trafikchef R. H. Ekman, ryttmästare R. Hammarström, bankir A. Lindström, löjtnant T. Lundberg, jägmästare K. Malmgren samt ryttmästare O. v. Mentzer. Årsavgiften bestämdes till 30 kr. och avgiften för ständig medlem till 300 kr.